

131588
24.11.59
351.0064/286

*Het met and
Land*

= = = = =

VERKLARING VAN DE CENTRALE VERBONDEN VAN WERKGEVERS EN WERKNEMERS
OVER EEN EUROPESE ECONOMISCHE ASSOCIATIE

1. De positie van Nederland is sterk afhankelijk van het internationale handelsverkeer.
De ontwikkeling, welke zich binnen het kader van de O.E.E.S. sedert 1948 heeft voltrokken en die ertoe heeft geleid, dat de meeste Westeuropese landen hun invoer voor meer dan 90% van kwantitatieve restricties hebben bevrijd, is een van de krachtige impulsen geweest om de intra-Westeuropese goederenruil te bevorderen.
Pogingen om binnen de O.E.E.S. soortgelijke resultaten te bereiken met betrekking tot het vraagstuk van de invoerrechten zijn echter nimmer geslaagd.
In dit licht beschouwd is de totstandkoming van Benelux, K.S.G. en later van de Verdragen tot oprichting van een Europese Economische Gemeenschap en Euratom door de centrale verbonden van werkgevers en werknemers toegejuicht, aangezien hierdoor werd bereikt, dat een niet onbelangrijk gedeelte van de export in de nabije toekomst niet meer door invoerrechten kwantitatieve restricties of andere beschermende maatregelen zal worden getroffen. Hierdoor werd bovendien het kader geschapen voor een doeltreffend gemeenschappelijk optreden op belangrijke onderdelen van het economisch en sociaal beleid.
2. Het bovenstaande impliceert, dat de centrale verbonden van werkgevers en werknemers de totstandkoming van het E.E.G.-verdrag beschouwen als een belangrijke mijlpaal op de weg naar de economische eenwording van West-Europa, doch deze niet als einddoel kunnen zien.
Het streven dient er bij voortduring op gericht te zijn een bijdrage te leveren tot de ontwikkeling van het handelsverkeer met derde landen en in het bijzonder om binnen het gehele O.E.E.S.-gebied de belemmeringen in het handelsverkeer zoveel mogelijk op te heffen.
3. De centrale verbonden van werkgevers en werknemers betreuren het, dat de besprekingen in de Commissie-Maudling er niet toe hebben geleid, dat een nauwere economische samenwerking tussen de E.E.G. en de andere O.E.E.S.-landen kon worden tot stand gebracht.
4. De centrale verbonden van werkgevers en werknemers zijn er zich van bewust, dat de opvattingen omtrent de vraag op welke wijze een nauwere economische samenwerking in West-Europa moet worden verwezenlijkt, voorshands nog sterk uiteenlopen.
Zo wordt van Nederlandse zijde als voorwaarde gesteld, dat onder meer bij de totstandkoming van een Europese economische associatie de concurrentie tussen de deelnemende landen niet mag worden vervalst door grote verschillen in invoerrechten of het ontbreken van een gezamenlijk handelspolitiek beleid.
Ook dienen in een zodanige samenwerking in beginsel alle sectoren van het economisch leven te worden betrokken. Voorts lijkt het noodzakelijk een zodanig gecoördineerd sociaal economisch en monetair beleid te voeren, dat de vrijheid in het handelsverkeer eenmaal verkregen, ook gehandhaafd kan blijven en in sterke mate wordt bijgedragen tot een voortdurende stijging van de welvaart in Europa.

5. Ondanks de geconstateerde verschillen in inzicht omtrent de wijze, waarop een Europese economische associatie dient te worden verwezenlijkt, zijn de centrale verbonden van werkgevers en werknemers van mening, dat naast de versterking van de E.E.G. het streven ook dient te blijven gericht op verbreding van de economische integratie. Zonder de gedachte van een multilaterale associatie dan ook prijs te geven is het evenwel van belang op te merken, dat de onderhandelingen over een definitieve oplossing van dit vraagstuk alleen zin hebben, indien redelijke mogelijkheden aanwezig zijn ter overbrugging van principiële verschillen met betrekking tot de uitgangspunten.

Aangezien helaas vooralsnog aan deze essentiële voorwaarde niet is voldaan, blijft onder de gegeven omstandigheden niets anders over dan een pragmatische aanpak.

Dit houdt in, dat gezien de internationale verplichtingen, waaraan zowel de E.E.G. als de lid-staten gebonden zijn, in dit stadium slechts in mondiaal verband maatregelen getroffen kunnen worden om de internationale goederenruil te bevorderen. Een en ander neemt echter niet weg, dat binnen het kader van deze mondiale aanpak gestreefd dient te worden naar het vinden van praktische oplossingen, die de economische samenwerking in West-Europa stimuleren. In het bijzonder zou hierbij de aandacht gericht dienen te worden op het wegnemen van knelpunten, die zich wederkerig tussen de E.E.G. en de niet-aangesloten - al of niet in eigen vrijhandelszone verenigde - Europese landen mochten gaan voordoen.

Door samen te zoeken naar praktische oplossingen voor concrete problemen bevordert men de Europese samenwerkingsgedachte; terwijl door deze pragmatische aanpak en als gevolg van ervaringen en resultaten van de economische integratie de thans nog verschillende standpunten naar elkaar toe kunnen groeien. De centrale verbonden van werkgevers en werknemers zijn van mening, dat de gedachten, neergelegd in het tweede memorandum van de Europese Commissie d.d. 22 september 1959 daarbij een bruikbaar uitgangspunt bieden.

De instelling van een Europese contactcommissie, zoals in het bovengenoemde memorandum voorgesteld, zal ertoe leiden, dat over genoemde problemen, het gesprek tussen de E.E.G. en de niet-aangesloten Europese landen hervat wordt.

De centrale verbonden van werkgevers en werknemers dringen er daarom bij de Nederlandse regering op aan deze suggesties van de Europese Commissie met grote welwillendheid tegemoet te treden en zo mogelijk aan te vullen, waarbij te denken ware aan een versnelling van de tariefonderhandelingen in het kader van het GATT.

6. De centrale verbonden van werkgevers en werknemers dringen er voorts op aan, ten aanzien van elk verzoek tot aansluiting bij de Europese gemeenschappen een ruim standpunt in te nemen. Met name zouden zij een zelfde houding willen bepleiten t.a.v. die associatieverzoeken, die kunnen worden gezien als een overgangsfase tot een volwaardig lidmaatschap.
7. De centrale verbonden van werkgevers en werknemers achten het van essentieel belang in bovenstaande geest positief mede te werken bij het zoeken naar oplossingen voor concrete vraagstukken, welke zich zowel in de E.E.G. als in haar betrekkingen naar buiten voordoen. Het bestaande nauwe contact hierover met de Nederlandse regering wordt ten zeerste op prijs gesteld.

8. Het streven van de centrale verbonden van werkgevers en werknemers blijft erop gericht om in contacten met buitenlandse zusterorganisaties de economische samenwerking in West-Europa op een wijze als hierboven geschetst, te bevorderen.

's-Gravenhage, 17 november 1959.

De zeven centrale verbonden van werkgevers en werknemers:

Verbond van Nederlandsche Werkgevers

Nederlands Verbond van Vakverenigingen

Centraal Sociaal Werkgevers Verbond

Katholieke Arbeiders Beweging

Katholiek Verbond van Werkgeversvakverenigingen

Christelijk Nationaal Vakverbond.

Verbond van Protestants-Christelijke Werkgevers in Nederland